

Chiếc Nón Lá Em Cầm Tay

Em bước lên cầu thang
tay em cầm nón lá
tay kia, em sợ ngã,
em vin cái lan can...

Không gió trong hành lang
tóc em mềm như suối
anh nhìn xa...thấy tội
tóc đó mà gió bay...

Liệu chiếc nón trên tay
em che đầu không nhỉ?
Thương, nói sao cho phí?
Nhớ. nói sao cho vừa!

Anh mới đọc bài thơ
nói về chiếc-nón-lá
anh chép em xem nhá
Chiếc Nón Lá Bài Thơ!

'Từ một điểm trung tâm
tỏa ra những vòng tròn
Tường cứ mở ra như thể mãi
quả đất chúng ta cũng sẽ đội vừa!' (*)

*Bài thơ không phải xưa
anh đọc em nghe đó...
tại anh rất sợ gió
bay tóc em...của anh!*

Trần Vấn Lệ

(*) Thơ Dũng Hiệp, bài Nón Lá Việt Nam.